

คำชี้แจง

เรื่อง ทูนขึ้นตำตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

ด้วยมีผู้สอบถามกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเกี่ยวกับการพิจารณาทูนขึ้นตำของคนต่างด้าวที่เป็นบริษัทจำกัด ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยว่าจะพิจารณาจากทูนตามความเป็นจริงของคนต่างด้าวที่ใช้ในการประกอบธุรกิจหรือพิจารณาจากทูนจดทะเบียนของบริษัทจำกัด นั้น

เพื่อให้มีความชัดเจนในเรื่องดังกล่าวกรมพัฒนาธุรกิจการค้าขอเรียนว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กำหนดนิยามคำว่า “ทูน” และ “ทูนขึ้นตำ” ไว้ต่างหากจากกัน ทูนและทูนขึ้นตำจึงเป็นถ้อยคำที่มีความหมายแตกต่างกันและเป็นคนละกรณีกัน โดยพิจารณาได้จากการที่มาตรา 14 ประกอบกับมาตรา 18(3) กำหนดจำนวนทูนขึ้นตำที่คนต่างด้าวต้องมีเพื่อใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย และมาตรา 18(1) ให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดอัตราส่วนทูนกับเงินกู้ที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต นอกจากนี้ในบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติยังได้กำหนดจำนวนทูนขึ้นตำของการประกอบธุรกิจแต่ละประเภทไว้ จึงเห็นได้ว่าในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจในประเทศไทย จำเป็นต้องพิจารณาทั้งในส่วนของทูนและทูนขึ้นตำแยกจากกัน โดยทูนขึ้นตำต้องพิจารณาจากเงินทูนตามความเป็นจริงที่คนต่างด้าวนำหรือส่งเข้ามาเพื่อใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย ซึ่งมีใช้ทูนจดทะเบียนของบริษัทจำกัด ตามที่กำหนดในนิยามคำว่า “ทูน” แต่อย่างไรก็ดี ดังนั้น คนต่างด้าวที่เป็นบริษัทจำกัดซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยและประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 จะต้องมีเงินทูนตามความเป็นจริงเพื่อใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยตามจำนวนทูนขึ้นตำสำหรับแต่ละประเภทธุรกิจที่กฎหมายกำหนด

จึงขอเรียนชี้แจงมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

21 ตุลาคม 2553